

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. CIX. Deus laudem meam netacueris, quia, &c. Carm. gen. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Audijt ex adytóq? Deus flammantis Olympi,
 Vocem rependit gaudij prænunciam.
 En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
 Vallem Sucothi metiar decempeda.
 Nonne mihi parent Iacobi pignora, quisquis
 Vel pecore tondet arua, uel uomere secat?
 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superba,
 Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
 Quis mihi pādet iter munitas ductor ad arces?
 Muros Idumes diuitis quis diruet?
 Quis nisi tu nostræ gentis Deus unice tutor?
 Qui nos premendos hostibus reliqueras,
 Offensus uitijs prauis: nec in arma ruentes,
 Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in ar-
 ctis.
 Humana fallax credulos spes decipit:
 Te duce, uetrici decorati tempora lauro,
 Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX. Deus laudem meam neta-
 cueris, quia, &c. Carm. gen. 2.

NE fileas, ne dissimula mea gloria, nèue
 Sine ueritatem supprimi mendacio.
 Me scelerati oris fraus, & crudele uenenum,
 Proterua fictis lingua me premit dolis.
 In me odia occultis acuunt sermonibus iras,
 Et immerenti fabricant molestiam.

17 **Q**ui mihi debebant fidum solamen amici,
 Probra ingerebant clanculum & conuitia.

Ast

Ast ego secretæ, tibi, qui penetrabilia mentis
 Cernis, dolente corde fundebam preces.
 Omnibus officijs culti mihi damna rependūt,
 Remunerantur odio amorem simplicem.
 Tu pater hūc sæuo uastandum trade tyranno:
 Vastator illi ad dexteram astet Angelus.
 Iudicis astiterit quum sordidus ante tribunal,
 Damnatus aspris exeat sententijs.
 Quum uolet iratos animos inflectere fando,
 Oratione iudices exasperet.
 Ante diem fato pereat præreptus acerbo:
 Locumq̄ uacuum dominus occupet nou⁹:
 Orba fleat soboles: uidua gemat uxor in aula:
 Eiecta proles patrio exulet solo:
 Instabilis, mendica, uagis erroribus orbem
 Lustret: quietum reperiat nusquam locum.
 Conturbetq̄ domum miseram, inscribatq̄ pe-
 nates,
 Scrutatus omnes fœnerator arculas.
 Ignotusq̄ hæres longo congesta labore
 Rapiat, opemq̄ nemo poscenti ferat:
 Nullaq̄ progeniem miseratio subleuet orbam
 Mors falce totam demetat semel domum:
 Proxima gentē omnē cū nomine delcat ætas,
 Apudq̄ Dominum, patris erratum, ut recēs
 Ante oculos interq̄ manus uersetur & erret:
 Nec uitia matris tollat ulla obliuio.
 Utq̄ erat oblitus miserandi, obliuio gentem
 Eius perenni supprimat silentio: (grum
 Qui deiectū, inopem, & curis mordacibus æ-

Pertrahere mortis nixus est in retia.
 Semper ei ueluti fuerat maledictio cordi,
 Maledicta in illum & execratio cadent.
 Ac ueluti studio fugit benedicere prauo,
 Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
 Nam uelut obtegitur talari corpus amictu,
 Maledictione totus ille est obsitus,
 Sic illi in cunctis affunditur intestinis
 Ut oleum in ossa penetrat, unda in uiscera.
 Hoc ergo incedat semper uestitus amictu:
 Hæc zona lumbos cingat illi & ilia.
 Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
 Et clam salutem quisquis oppugnat meam.
 Alme pater, pater alme, tua me protege dextra
 Et inuidorum libera calumnijs:
 Ut nomen latus omne tuum telluris honoret,
 Et suauitatem sentiat clementiæ.
 Eripe me inuidiæ: sum pauper, egenus & expe
 Animumq; curæ turbidum urunt anxia.
 Non aliter pereo, species quàm futilis umbra,
 Pallent tenebris fera quum crepuscula.
 Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
 Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
 Genua labant infirma: artus ieiunia soluunt:
 Exangue siccis corpus aret ossibus,
 Me tumidi probris hostes petiére superbis:
 Me conspicati capita quassarunt sua.
 Adfer opem, seruumq; tuum, pater optime, serua
 Pro lenitate semper assueta tibi.
 Agnoscantq; tuam, rerum pater optime, dextram:
 Tuaq;

Tuaq̄ saluum me sciant clementia.
 Dū maledicta uomēt hostes, dū probra loquē.
 Bonusq̄ placidusq̄ benedices tu mihi. (tur
 Dum confusa illis turpis pudor ora notabit,
 Lætitia serui pectus hilarabit tui.
 Hos pudor, ut talos à uertice uestis ad imos
 Effusa latè corpus omne contegit,
 Hos pudor, & mærens turbato infamia uultu,
 Qui me maligno dente rodunt, obruat,
 Ast ego tū Domino grates memor ore sonabo,
 Cœtuq̄ laudes in celebri concinam,
 Qui stetit auxilio dexter cum paupere, uitāq̄
 Eripuit eius hostium ludibrio.

PSAL. CX. Dixit Dominus Domino meo,
 Sede à dextris meis, &c. Carm. gen. 3.

Sic alloquutus Dominus est Dominum meū,
 Asside dexteram ad meam,
 Dum proterendos, ceu scabellum, sub pedes
 Hostes tibi prouoluero.
 Ad orbis oras ultimas fascēs tuos
 Alta ab Sione proferam:
 Ut iuris æqui uinculis coërceas
 Fastus rebelles hostiam.
 Te pompa lætis quum reducet plausibus
 Ad templa uoti compotem,
 Sancto decorus apparatu exercitus
 Lætum celebrabit diem.
 Non roris imber ante lucem argenteus
 Sic uestit arua gemmeo
 Decore,

Decore,